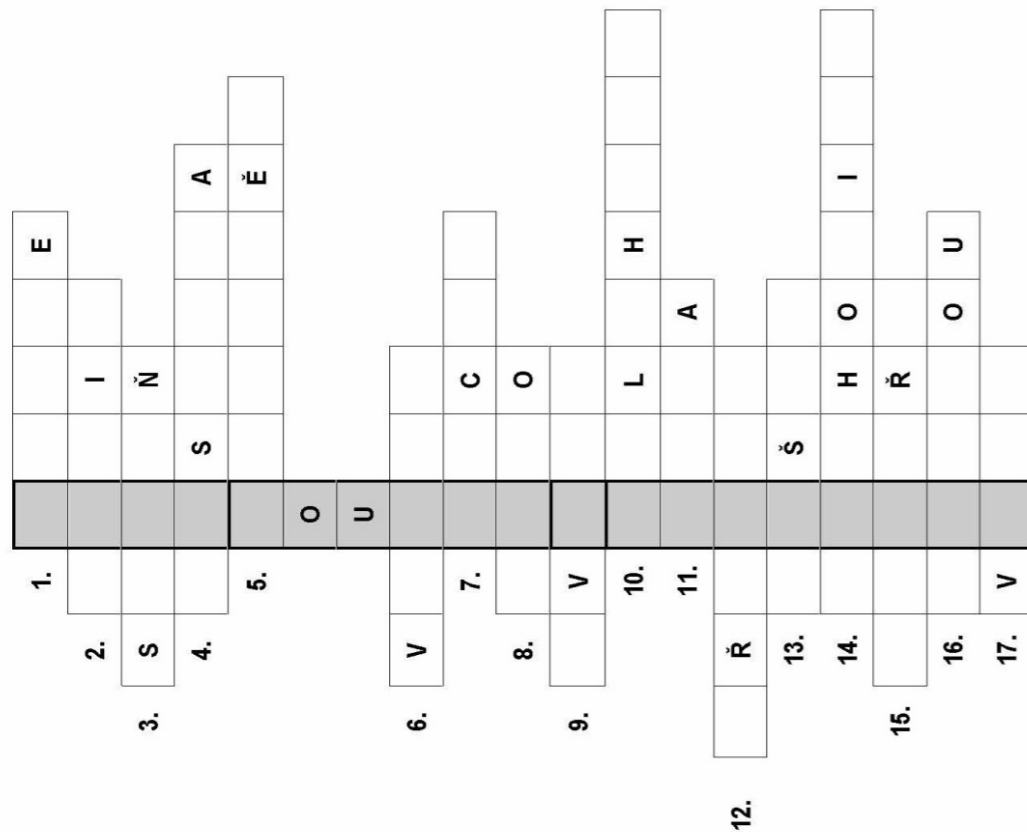

PRO STARŠÍ

Svatí Cyril a Metoděj

1. Písmo svaté
2. Svatý Konstantin se později jmenoval svatý ...
3. Město, kde se sv. Cyril a Metoděj narodili.
4. Sv. Metoděj byl vysvěcen na ...
5. Cyrilův bratr se jmenoval ...
6. Čím křtíme?
7. Stát, kde se nacházelo město Soluň
8. Při mši svaté kněz proměňuje chléb a ...
9. Cyril a Metoděj byli papežem prohlášeni za ...
10. Město, kde je u nás nejznámější kostel zasvěcený Cyrilu a Metodějovi.
11. Jedno z ročních období je ...
12. Lidem, kteří žili v naší vlasti před námi říkáme ...
13. Cyril a Metoděj k nám putovali ... (jak?)
14. Písmu, které sv. Cyril vymyslel říkáme ...
15. Cyril a Metoděj byli rodni
16. Sv. Metoděj bývá zobrazován s biskupskou berlou, sv. Cyril s ...
17. Sv. Cyril a Metoděj nám přinesli ... v Boha.

Klára Špunt Zelinková

9 Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

*Šťastný je, kdo leží na zelené louce ve vysoké trávě, kope do vzduchu nohama,
vnímá vůni květin, nechává si větrem pročešávat vlasy,
hledí, jak nad ním táhnou mraky a dodaleka sní.*

Adalbert Ludwig Balling

Úvodní slovo

Není radostnějšího úvodníku k novému číslu Tomáška, než je ten předprázdninový: Dva měsíce bude od všeho klid! A jistě se i vy všichni těšíte na čas prázdnin a dovolených.

Náš pan profesor náboženství P. Honzírek nám vždycky v tomto čase připomínal: Děti, Pán Bůh nemá prázdniny! Ale nikdo z nás určitě neprahne po dovolené proto,

aby mohl alespoň na chvíli zmizet i Pánu Bohu z očí. Naopak je šance v této době „odstupu“ objevit i to, co v každodenním pobíhání přehlízíme. A určitě k tomu patří i vědomí, že s Bohem nejsme proto, že musíme, ale naopak že smíme!

Přeji vám všem vydařenou dovolenou a Boží ochranu i požehnání na všech cestách, po kterých se bude ubírat naše tělo i naše duše!

Váš farář Petr Vrbacký

Informace

Aktuální dění ve farnosti

• Upozorňujeme, že po dobu letních prázdnin (v červenci a srpnu) dojde jako každoročně v našem kostele ke **změně rozvrhu pro svátost smíření**: Od pondělí do soboty se bude zpovídat vždy půl hodiny před začátkem každé mše svaté, a na požádání (podle potřeby) i po jejím skončení. Zpovídání o nedělích a na první pátek zůstává beze změny.

• **O slavnosti svatých Cyrila a Metoděje** (5. července) budou bohoslužby v našem kostele takto: Ranní mše svatá bude v 7.00 hodin, dopoledne bude mše svatá v 9.00 hodin a večerní pak v 17.30 hodin.

• Na neděli 15. července připadá **adorační den farnosti**. Nejsvětější svátost bude tedy vystavena na konci jedenácté mše svaté a adorační den zakončíme společnou adorací a svátostným požehnáním v 18 hodin. Zveme všechny farníky, aby si během odpoledne našli chvíli a zašli do kostela k modlitbě před Eucharistií, a zároveň prosíme, abyste se v týdnu před tím zapsali v sakristii do adoračního rozvrhu.

• Ve středu 27. 6. bude **poslední „dětská“ mše svatá v tomto školním roce**. Po mši následuje program pro

děti spolu s malým občerstvením v kapli kostela. Program pro děti před mší sv. tuto středu nebude. Srdečně zveme děti k rozloučení se školním rokem a přivítání prázdnin!

Složení farní rady

pro funkční období 2012 – 2017

ZVOLENÍ ČLENOVÉ

- Keprt Jan
- Papoušek Matěj
- Zelenka Petr
- Kolek Ludvík
- Veselý Petr
- Konzal Petr

JMENOVANÍ ČLENOVÉ

- Borkovcová Helena
- Koukalová Luďka (za komunitu Emmanuel)
- Dufková Ludmila
- Zelenková Markéta
- Sperátová Eva
- Kozlová Veronika

STATUTÁRNÍ ČLENOVÉ

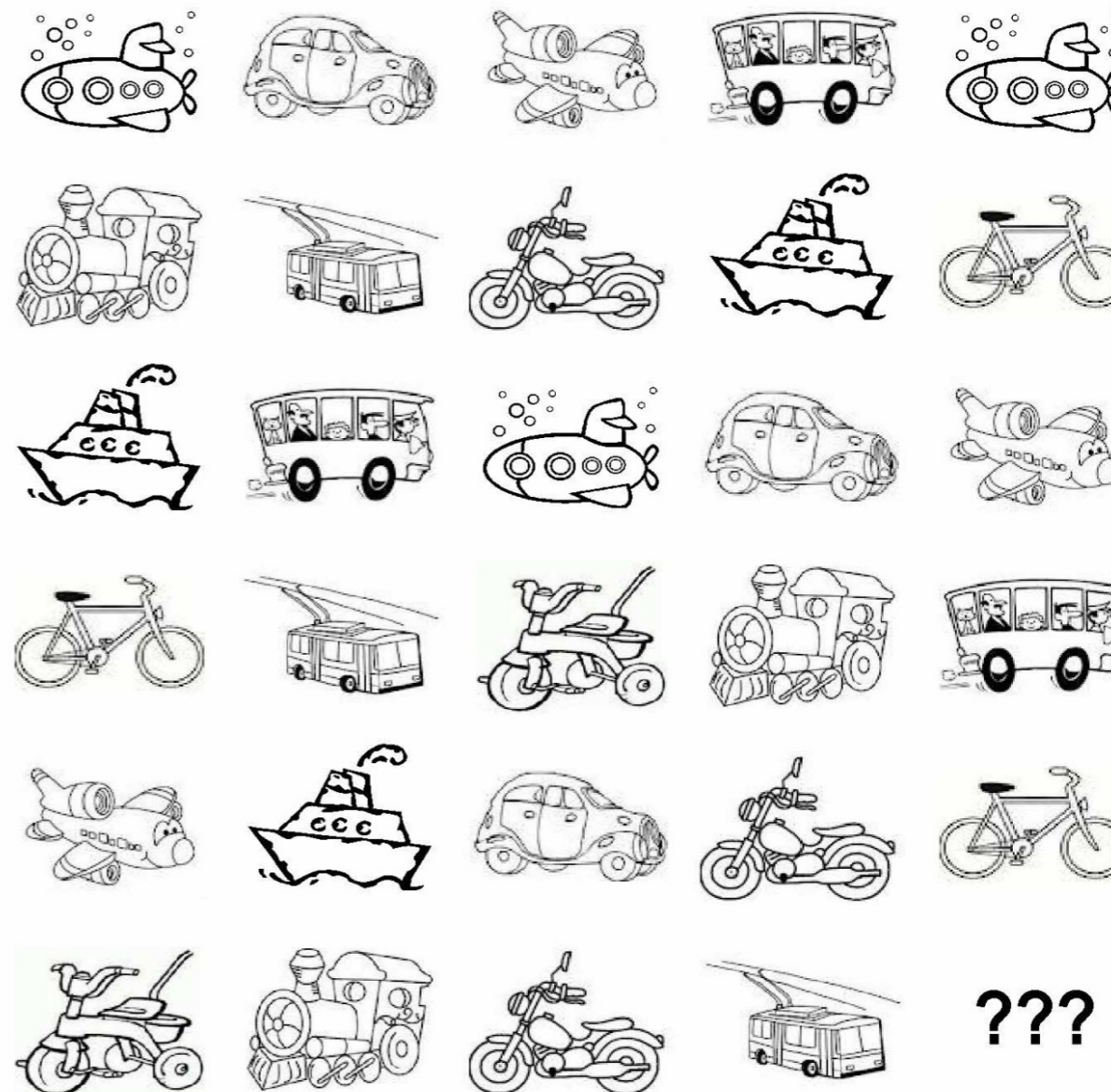
- Vrbacký Petr
- Šik Josef
- Bůžek Jiří
- Palacký Jiří
- Synek Ivan

První setkání nové farní rady společně se členy odstupující farní rady se uskuteční ve čtvrtek 28. června 2012 v 18.30 hodin na faře na Lidické 6.

BYSTRÉ HLAVY

PRO NEJMENŠÍ

Který z dopravních prostředků můžeš použít na svých prázdninových cestách? Najdi vždy 3 stejné obrázky. Který chybí?

potom program na nám. Svobody a u sv. Tomáše.

- **F(4 děti):** Libilo se mne, ze tam byl rytíř, voják. Porad tam behal a skakal. Chybel tam lev, tygr a lovec.
- **A(3 děti):** Přílba. Štít.
- **P:** Zaujal mě herecký výkon prodavačky Nového prostoru u kostela sv. Tomáše. Hrála ve hře KONEČNĚ DOMA aneb ZAPOMENUTÉ SRDCE EVROPY na Dominikánském nám. - vedle kostela sv. Michala. Divadlo THEATRUM DIVINUM zde zahrálo s bezdomovci hru T. J. Bahounka a J. Zahradníčka. Chyběly nám deštník a pláštěnky pro děti (vyrazili jsme bez nich, a to byla chyba).

Markéta Migotová

Povídka

Lenka sedí zkroušeně ve zpovědní místnosti: „Já jsem se strašně pohádala s Magdou a ona se pak pohádala i s ostatními holčkama a pak na mě křičela, že to je všechno moje vina a teď se mnou vůbec nemluví. A za chvíli jedeme na tábor, obě budeme vedoucí, mně se tam fakt vůbec nechce!“ „Víš, je jen jeden člověk, který nám popravdě může říct: A tohle všechno je tvoje vina. Člověk visící na kříži, zbičovaný, vysmívaný, umírající v opuštěnosti. Ale neřekl jsem ta dvě nejdůležitější přídavná jména: MILUJÍCÍ a ODPOUŠTĚJÍCÍ.“

Lenka si povzdechne: „Jenže to vůbec není tak jednoduché.“ Pan farář souhlasně kývne: „Jistě, snadné to není. Ale i v manželství ... ale to se tě ještě netýká, víd?“ Osmnáctileté dívce se mihne hlavou vedoucí ministrantů František, ale o to rozhodněji zavrtí hlavou. „Víš co?“ pokračuje pan farář, „tak mi teď hezky upřímně odpověz: Přeješ Magdě něco zlého?“ Odpověď přijde hned: „Ne, to určitě ne.“ „A chtěla bys, aby se jí všechno dařilo, aby ji měli všichni rádi?“ Tentokrát je tu chvíle zaváhání. „Vlastně jo, byly jsme vždycky nejlepší kamarádky.“ „Prima, tak to ostatní už nech na ní. Ale nemysli si, že tě přijde nějak odprosit. Až se na tebe usměje a řekne ahoj, je to na tobě, abys jí jasně dala najevo, že se na ni nezlobíš. Myslíš, že to zvládneš?“ „Určitě, ale hlavně, aby přišla.“ „Neboj, přijde, ale chvíli to možná bude trvat. Tak za pokání se za ni pomodli. I za vaše přátelství. A já na vás budu každý den myslet, aby se vám tábor vydařil.“ Lenka dostává rozhřešení a vyklouzne ze zpovědní místnosti. Staříčkový pan farář, tak často suplující manželskou poradnu, se tiše usmívá. Málem začal o tom, že manželská láska (ne zamilovanost) je tak 30 procent citu a zbytek je dobrá vůle, tolerance, odpouštění a hlavně každodenní snaha, aby ten druhý byl šťastný. Ale to ještě pár let počká, až přijdou s Františkem na přípravu ...

Marie Sojka Veselá

Charismaticá konference

Ve dnech 11. až 15. července 2012 se uskuteční Katolická charismatická konference. Setkání proběhne opět na výstavišti BVV v Brně. Motto letošní konference bude: „Máme proč se veselit a radovat“ (Lk 15,32). Jako hlavní host je pozván známý francouzský kněz P. Daniel Ange.

Je možné se účastnit celého programu, anebo jen jeho jednotlivých částí. Děti od čtyř roků mají svůj vlastní program v dětské konferenci. K přihláškám a k programu více na: <http://konference.cho.cz/>

Komunita Emmanuel

Z farní charity

Vážený přítel,

toto je poslední předprázdninové číslo Tomáška, a tak vám všem chceme poděkovat za pomoc a spolupráci a také za všechny příspěvky do charitní pokladničky, které jsme od vás v tomto školním roce obdrželi. Z peněz darovaných v květnu a červnu jsme poskytli prostřednictvím Oblastní charity Brno dne 13. 6. 2012:

Pro Noclehárnu pro bezdomovce	4 000 Kč
Pro EFFETu	2 000 Kč

Pro nadcházející prázdniny a dobu dovolených vám všem vyprošujeme, abyste tento čas prožili s Bohem a se svými blízkými, odpočinuli si a přijali nové impulsy pro vaši další životní cestu. Těšíme se na opětovné shledání s vámi se všemi po prázdninách a budeme vám vděčni, když budete pamatovat na potřebné modlitbou i almužnou.

POMOC

Rodina s dětmi, která se ocitla v tíživé životní situaci prosí o finanční dar. Pomoc rodině zaštitila Oblastní charita Uherské Hradiště.

Pro tento účel byl ponechán otevřený účet Postní almužny. Informace o sbírce na pomoc rodině naleznete na stránkách <http://www.uhradiste.charita.cz/> Potvrzení o výši daru na vyžádání zašleme. O potvrzení je možné požádat na e-mailu, pastorace@uhradiste.charita.cz.

Pan farář si ověřil okolnosti sbírky a sbírku doporučuje. Dary, které dáte do pokladničky farní charity v našem kostele do konce měsíce června, budou poslány na tuto sbírku.

Za vaše dary upřímně Pán Bůh zaplať!

Dobrovolníci farní charity

Slovo nemocným

*Pomáhejte si navzájem nést břemena,
a tak naplníte zákon Kristův*

Gal 6,2

Když se člověku daří dobře, když je spokojený, má dojem, že tato situace je trvalá a že se mu tak povede stále. Je naladěn optimisticky a je přesvědčený, že je schopen dobře prožít všechno, co se vyskytne. Když se však situace změní a objeví se nečekané problémy, zmizí jistota a optimismus a objeví se strach z budoucnosti, z možného utrpení, opuštěnosti. Strach zbavuje člověka jistoty a sil a způsobuje, že všude vidí možnosti, které mu ublíží a na které nebude stačit. Tehdy hledá někoho, na koho se může spolehnout a kdo nezklame. Každý, kdo je ochoten takovou pomoc poskytnout, koná velmi záslužný skutek. Jeho přístup k trpícímu člověku má velkou hodnotu, i když objektivně jeho pomoc je malá. Vědomí, že je někdo, komu na trpícím člověku záleží a kdo je ochoten mu poskytnout pomoc, i když je to pro něj třeba nesnadné, motivuje trpícího člověka a vlévá mu odvalu, protože si uvědomuje, že není opuštěný, že může počítat s pomocí druhých lidí. Trpících lidí,

kteří skutečně pomoc potřebují, je kolem nás hodně.

Jak se k nim máme chovat, nám ukazuje Ježíš svým jednáním a svými podobenstvími v evangeliu. Je to podobenství o milosrdném Samaritánovi, o chudém Lazarovi. Je to vylíčené v jednání Veroniky, která na křížové cestě podala Kristu roušku na osušení obličeje nebo jeruzalémských žen, které projevovaly soucit s trpícím Ježíšem. Všichni, kteří se snažili usnadnit trpícím lidem jejich utrpení, tak jednali, i když to bylo spojeno s těžkostmi a námahou. Jim záleželo na dobru trpících lidí a byli ochotní jim pomoci, i když to právě pro ně samotné bylo těžké.

Když se podíváme pozorně kolem sebe, vidíme lidi, kteří potřebují pomoc a kteří třeba nemají dost odvahy o ni požádat. Nemáme čekat na požádání, ale máme z vlastní iniciativy těmto lidem pomoc poskytnout. Nemáme čekat na uznání naší snahy, nemáme čekat na vděčnost, ale máme to udělat ochotně a nezištně. Máme v osobě trpícího člověka vidět Krista, kterému tak sloužíme. On se v evangeliu ztotožňuje s lidmi trpícími a prohlásil, že všechno, co někdo udělá trpícímu člověku, dělá jemu a on že nezapomene na nic, čím mu někdo v trpícím člověku pomohl. Žádná taková pomoc není marná, ale každá má hodnotu.

o. J. Šik

Noc kostelů

Co napsat o noci kostelů? Snad jen, že stejně jako každý rok obvykle poměrně klidné Brno ožilo a to mu vydrželo až dlouho do noci. Což je určitě fajn, nicméně já viděla program jen u Tomáška a prošla jsem se po náměstí Svobody – víc jsem nestihla, a klobouk dolů před těmi, kteří běhali po Brně a sbírali razítka do poutnického pasu a viděli víc.

U Tomáška proběhlo tradiční vystoupení našich tří sborů (dětská schola, chorál, chrámový sbor) a scholy Bigy; tradiční výstava liturgických rouch; tradiční setkání s komunitou Emmanuel; tradiční ochutnávka vína spojená s promítáním nepřístupných částí kostela a sepisování svého jména ve staroslověnštině – v kapli kostela. Víc jsem nestihla, každopádně program se mi moc líbil a díky všem, kteří se na něm podíleli.

Proto jsem poprosila pár našich spolufarníků, aby mi odpověděli na tři otázky, odpovídaly převážně děti. A tady je výsledek miniankety:

1. otázka: **Co se Tě nejvíce zaujalo na letošní noci kostelů?**
2. otázka: **Kde tento program byl, u jakého kostela?**
3. otázka: **Co Ti chybělo?**

Odpovědi (d=odpovídá dítě)

- **M:** Dětská schola – u Tomáška, koncert u Jezuitů

- **V(d):** Otevřená hrobka a psaní brkem u sv. Tomáše, program na nám. Svobody
- **I(d) - odpovídá maminka:** Líbilo se jí u stolečku, kde byla Lučka Koukalová, dostala papírový dáreček, který mohla někomu dát a udělat mu tím radost; taky se jí líbilo, že si tam mohla zazpívat – u Tomáška. (Chyběly otevřené toalety.)
- **M(d):** Razítkování, sbory, kavárna na náměstí a že jsem pomáhala. (Chyběla schopnost být najednou na několika místech.)
- **H:** Program u baptistů na Smetance (výstava obrazů, kapela tamní mládeže) a u Tomáška - překvapivě fotky z nepřístupných míst kostela a vystoupení sboru.
- **E+děti:** Hra pro děti, která je zavedla do více kostelů v centru Brna, skákací hrad, zmrzlina na nám. Svobody, trampolína.
- **P(d):** Líbila se mi hrobka v kostele u Tomáška a ten mnich, co tam byl. Škoda, že u Tomáška nebyla otevřená věž.
- **D(d):** Zlato a stříbro v kostele sv. Tomáše. Chybělo mi, aby se to zlato mohlo vzít.
- **M:** Program komunity Emmanuel „sprejování“ na nám. Svobody. Program pro děti u sv. Tomáše mi přišel moc odborný, spíše pro starší školáky. Chyběl mi program pro mladší děti.
- **J+děti:** Skákací hrad, hrobka a podpis ve staroslověnštině,

dní totiž byla možnost společné modlitby a výklad Bible.

Na duchovní obnovu nás pan farář vzal víkend před samotným biřmováním. Jelo nás zhruba deset, náš cíl byla Fryšava na Vysočině. Otec Vrbacký se o nás moc pěkně staral, vzal nás na výborné místní bramboráky, protože, aby byl náš duch silný, museli jsme mu pomoci i naším plným žaludkem ☺. Víkend byl parádní, byla možnost svaté zpovědi, které většina lidí využila.

Naše přijetí Ducha svatého se konalo v pondělí 28. 5. 2012 při večerní mši svaté u sv. Tomáše. Spolu s námi byla biřmovaná skupina asi 40 dalších lidí, kde nejstaršímu člověku bylo už přes 80 let ☺. Kostel byl téměř plný. Už dopředu jsme se

s biřmovanci domluvili na takový menší raut, kam jsme pozvali své známé, rodinu, kamarády, ... aby se taková velká událost jaksepatří oslavila ☺.

Mé dojmy jsou dost smíšené. Snažila jsem se připravovat co nejlépe, ale člověk je tvor chybující, takže i přes osvětlení Duchem svatým toho mám ještě spoustu co vylepšovat.

Myslím si, že příprava obohatila úplně všechny. Každého jinak, ale obohatila. Do života jsem za ni moc vděčná, hodně otázek mám díky ní zodpovězené. Velký dík patří proto otci Vrbackému, který nás s trpělivostí připravoval. Dalším biřmovancům přeji stejně tak dobrou přípravu, jakou jsem mohla prožít já ☺.

Mona Rory Kozlová

R A C I

To léto byla voda průzračná.
My dohlédli až ke kořenům vrb.
Po dně lezli raci vyzdobení klepety.
Lovili jsme co největší kusy,
abychom viděli,
jak pochodují pozpátku.
Štípali nás, ale kdo to zkusil,
nemůže zapomenout.
Když jsme je házeli zpátky,
rybník se rozzářil
a s tváří odhalenou
požehnal rybářům.

To léto byla voda průzračná,
z rákosí se ozývaly kachny
a klenba stromů stála vysoko.
Šídla s těly prohnutými,
omámená pářením
visela nad hladinou.
Přelezli jsme zeď.
Potkali jsme raky,
strašidelné svědky
pátého dne stvoření.
Nebe si povídalo
s Drahanskou vrchovinou.

Petr Marabu Kaďourek

Setkání s brazilským misionářem Manfredem Göbelem

v neděli 25. 5. 2012 v kapli našeho kostela

Zatímco naše mládež, která se připravovala na svátost biřmování, odjela na poslední duchovní cvičení, a tak si odpočinula od učení a od rodičů, my dříve narození a pořád ještě zvědaví, jsme přijali poslední pátek v květnu pozvání na besedu s brazilským misionářem Manfredem Göbelem - rodákem z Bavorska (maminka pochází ze severní Moravy), aby nám vyprávěl o životě v Brazílii, kde se zaměřuje na práci s nemocnými leprou a tuberkulózou.

Už ve svých 25 letech odešel z Mnichova do oblasti Mato Grosso, (které leží ve středozápadní Brazílii), aby se pokusil odstranit nemoc, zmírnit chudobu. 30 let podporuje sociální programy, snaží se pomoci dětem, které musí pracovat již od pěti let nebo žít na ulici. Pokud někdo z rodiny onemocní leprou, musí odejít navždy od rodiny do ústraní. Misionář pak za nimi jezdí a když jsou prudké deště, tak se dostane za svými pacienty pouze po řece Amazonce (6 570 km), někdy s doprovodem krokodýlů.

Již 19 let se daří nemocné leprou vyléčit (pokud pacienti přijdou s nemocí včas).

Manfred Göbel poutavě vyprávěl a promítal fotky z Brazílie. Viděli jsme rozdílný život bohatých a chudých. Je to země velkých protikladů.

V katolické církvi přibývá věřících. Dříve jezdili kněží z Evropy na misie do Brazílie, dnes je tomu naopak. V Brazílii působí i sekty, které s vírou obchodují.

Organizace Likvidace lepry působí na 60 místech světa. Misionář děkoval za přízeň a prosil o modlitby.

Děkujeme za jeho čas, který nám věnoval, a rádi budeme jeho dílo podporovat v modlitbách.

Eva Pelikánová (Tinťa)

Práce a slavení

*VII. světové setkání rodin
a teologicko-pastorační kongres v Miláně*

Od 29. 5. 2012 do 3. 6. 2012 jsme měli možnost, společně s Marií Oujezdskou z Národního centra pro rodinu, účastnit se VII. světového setkání rodin a teologicko-pastoračního kongresu pořádaného pod záštitou Svatého otce v Miláně jako vyslanci České biskupské konference. Z českých biskupů se setkání rodin účastnili pan kardinál

Miloslav Vlk a královéhradecký biskup Jan Vokál.

Do Milána jsme přiletěli 29. 5. 2012 večer a díky Marušce Oujezdské jsme bezpečně našli náš hotel. Ráno jsme poněkud dobrodružně (poslední úsek cesty jsme raději jeli taxíkem) našli kongresové centrum a podnikli check-in, vše v italském organizačním podání (průběh poněkud chaotický, ale nakonec to vždycky dobře dopadne). Pak nám již nic nebránilo účastnit se zajímavých přednášek a workshopů na téma „Práce a slavení.“ Organizátoři pojali akci opravdu velkolepě a v případě, že byl o některou přednášku takový zájem a všichni zájemci se nevešli do obrovského kongresového sálu, byl připraven druhý sál s audiovizuálním přenosem ze sálu prvního. Program a přednášky byly v italštině, ale bylo zajištěno tlumočení do mnoha dalších jazyků (němčina, angličtina, polština, španělština, francouzština), takže jsme vše mohli sledovat v jazyku, kterému rozumíme. Přednášejícími byly významné osobnosti v oblasti duchovní i akademické, zabývající se rodinou z různých úhlů pohledu. Za všechny jmenujme aspoň kardinála Ennio Antonelliho, kardinála Seana O'Malley, prof. Blancu Castillu a prof. Pierpaola Donatiho. V přednáškách bylo možno načerpat mnoho různých rad a myšlenek ohledně skloubení současného náročného životního stylu s hodnotami křesťanského života, a to

Biřmování v pondělí 28. května 2012

Přípravy na biřmování u sv. Tomáše vede již tradičně náš pan farář, otec Vrbacký. Zčásti proto jsem se před dvěma roky rozhodla do přípravy na biřmování chodit a spolu s 20 dalšími lidmi se takto na přijetí svátosti připravit. Aktivně naše schůzky začaly fungovat v říjnu 2010, kdy jsme se scházeli v úterý večer každé dva týdny na faře.

Zpočátku jsem přemýšlela o tom, proč mají jiné farnosti přípravu jen na rok, a jsem moc ráda, že se ta naše rozložila na dva. Podle mého názoru jsme měli víc času na přemýšlení nad jednotlivými tématy, mezi které patřily svátosti, jednotlivá přikázání v desateru a rozbor vyznání víry. Ke konci druhého roku přípravy jsme už chodili každé úterý, jednou za čtrnáct

První svaté přijímání v neděli 3. června 2012

zejména života rodinného, ohledně demografického vývoje v Evropě a mnoha dalších témat.

Na setkání se také mnohokrát mluvílo o zemětřesení, které těsně před naším příjezdem postihlo nedaleký region okolo města Bologna, a bylo možno přispět do sbírky na ty, kteří zůstali bez střechy nad hlavou. Trošku nás zneklidnil náš hoteliér, který nám večer při příjezdu na uvítanou řekl: „V noci okolo jedné hodiny má být zemětřesení, ale má být jen malé, tak nepropadejte panice.“ Panice jsme nepropadli, vše jsme statečně zaspali.

Setkání se účastnily nejen manželské páry, ale i celé rodiny, a pro děti a mládež byl připraven doprovodný program, který je vždy zabavil po dobu přednášek. Na setkání jsme se setkali s jednou velmi zajímavou rodinou ze severní Francie, které jsme si povšimli jednoho dne cestou na kongres v metru, a pak jsme je náhodně občas potkávali. Nakonec jsme seděli vedle nich i při večeru svědectví. Byli to rodiče se čtyřmi chlapci ve věku od necelého roku do asi devíti let. Když jsme se s nimi dali do hovoru, zjistili jsme, že dětí je v rodině celkem devět – dvě holky a sedm kluků! S sebou vzali jen čtyři nejmladší děti. Maminku jsem zcela upřímně obdivovala, působila velmi klidně a vyrovnaně. S nadhledem říkala: „Naše rodina je každý rok jiná.“

Svatý otec přijel do Milána v pátek 1. 6. 2012 a jeho program byl velmi nabitý, neboť účast na světovém setkání rodin spojil i s pastorační návštěvou milánské diecéze. Poprvé jsme jej viděli v pátek večer na koncertě v La Scale pořádaném na jeho počest, hrála se Beethovenova 9. symfonie se slavnou „Ódou na radost“ (či na svobodu). Po koncertě jsme se zúčastnili ještě večerní adorace v milánském dómu (je nádherný!). Adoraci vedl kardinál Antonelli.

V sobotu dopoledne se Svato otec setkal s bířmovanci milánské diecéze a jejich rodinami, a to na slavném fotbalovém stadionu FC Milán. My jsme jej opět viděli v sobotu večer na slavnosti zvané Večer svědectví na letišti v Bressu. Tato slavnost byla výjimečná tím, že Svato otec při ní v podstatě vedl dialog s vybranými rodinami z různých koutů světa, které se mu svěřovaly se svými radostmi a starostmi. Bohužel nebyl zajištěn překlad z italštiny do jiných světových jazyků, takže jsme mohli spíše jen odhadovat, o čem zrovna mluví. Naštěstí jsme se pak

dostali ke skupince Čechů, kteří měli tlumočníka – kněze, který je doprovázel, takže jsme nakonec pochytili aspoň ždibec ze závěrečných promluv Svatého otce. Hovořil zrovna o rozvedených a znovusezdaných lidech v církvi. Řekl, že tito lidé nemají být vyloučeni ze společenství církve, ale mají být v jejím středu, v jejím srdci, a i když nemohou chodit ke svatému přijímání, měli by se účastnit bohoslužeb. Na letišti v Bressu se také konala v neděli dopoledne slavnostní bohoslužba sloužená Svatým otcem, jež byla vyvrcholením celého setkání. Účastnilo se jí kolem milionu věřících ze všech koutů světa. Nejvíce bylo samozřejmě věřících z Itálie, ale už i na kongresu jsme viděli početné skupiny věřících z Latinské Ameriky, z Asie i z Afriky. Z České republiky nás bylo okolo stovky. Po bohoslužbě jsme již museli spěchat zpět do Milána na letiště. Krásným závěrem celé této výjimečné události bylo setkání s kardinálem M. Vlkem a biskupem J. Vokálem, se kterými jsme letěli domů do Prahy stejným letadlem.

Během celého kongresu a setkání jsme měli příležitost zamyslet se nad naším vztahem k práci a slavení, nad tím, jaké hodnoty a vzory chování předáváme našim dětem i nad naším vzájemným vztahem v manželství. Přínosných myšlenek, které zazněly na kongresu i na setkání, bylo vskutku mnoho. Témata jako slavení versus zábava, nedělní liturgie, pracovní

vytížení/přetížení, čas pro rodinu, výchova dětí k práci, ... jsou v dnešní době velmi aktuální a naléhavá. Zájemce o zamyšlení nad těmito tématy proto lze odkázat na stránky www.rodiny.cz, kde jsou v češtině publikovány hlavní myšlenky příspěvků z kongresu a z promluv Svatého otce, nebo přímo na stránky setkání rodin www.family2012.com.

Jitka Kapitánová

Víkend rodin s malými dětmi

Chtěla bych touto cestou poděkovat všem organizátorům „Víkendu rodin s malými dětmi“, který byl organizován komunitou Emmanuel a proběhl v Koclířově u Svitav.

Do Koclířova jsme se sjeli v pátek 18. května, někteří již na večeri a jiní tak, aby stihli ještě po vyčerpávajícím uspávání dětí prohodit pár slov při sklenici vína s ostatními „spolurodiči“ ...

Sobotní dopoledne jsme si, za současného hlídání hlídatelných dětí (tedy všech až na kojence Luisu), vyslechli přednášku tematicky zaměřenou na sedmero darů Ducha Svatého a po dobrém obědě, odpoledním klidu a kávičce

se zákuskem či zmrzlinou z místní cukrárny, jsme se vydali na velmi dobře připravenou a nápaditou celorodinnou pokladovou hru.

Poklad nebyl jen jedlý a alespoň u nás doma má úspěch ještě dnes, neboť razítkovací prsten zatím ještě nevyschl ☺. Potom jsme společně slavili mši svatou.

Večer jsme si při táboráku opekli výborné špekáčky a po uložení dětí a společné modlitbě jsme měli možnost zúčastnit se soukromé noční adorace. Toto byl pro mě osobně velmi silný zážitek, který bych všem přála a velmi jej doporučuji ...

V neděli dopoledne byly děti hlídány a my rodiče jsme měli vlastní program. Po obědě a společném mlsání v cukrárně jsme zakončili náš pobyt v Koclířově mší svatou společně s místními farníky.

Ještě jednou děkujeme a třeba se na podobném víkendu, který se chystá v září, potkáme i s někým z vás ... ☺

Zveme vás na další Víkend rodin s malými dětmi do Koclířova s komunitou Emmanuel v termínu 28. 9. – 30. 9. 2012. Podrobnosti na www.emmanuel.cz/rodiny.

Natalie Keberlová